

δειξεν τὴν γροθιάν του, ἀπὸν φέει φέει οὐλ-λοι τους Κύπρ. Εἶναι μιὰ γροθιά (ἐπὶ ἀνθρώπου ἢ ζώου, βραχύσωμος, κοντός, μικρὸς τὸ ἀνάστημα) ἐνιαχ. Νιὰ γροθιά γ'ρουν' εἶναι αὐτὸ Στερελλ. (Αἰτωλ.) Μαξενόσαδε μιὰ γροθιά (πολὺ κοντὰ ὁ εἰς εἰς τὸν ἄλλον) Πελοπν. (Λάλ.) "Ὅσο ἡ γροθιά σου, τόσο ἡ καρδιά σου (ὁ ἔχων μεγάλην καὶ ἰσχυρὰν πυγμὴν εἶναι γενναῖος) Πελοπν. (Λάστ.) || Παροιμ. Ἡδρεν ἡ γροθιά τὴν ἄλλη γροθιά (ἡδρεν ὁ κακὸς τὸν ὁμοίον του) Κεφαλλ. "Εχ'ς γροθιά, τρῶς ἀπιδ' (ὁ ἰσχυρὸς ἐπιτυγχάνει τὸ ἐπιδιωκόμενον) Στερελλ. (Ἀχυρ.) Συνών. γ ρ ὁ θ ο ς 1. 2) Σιδηροῦν, συνήθως ἡμικυκλικὸν ὄργανον τῶν κακοποιῶν, διὰ τοῦ ὁποῖου περιβάλλεται ἡ πυγμὴ συνήθως τῆς δεξιᾶς χειρὸς καὶ διὰ τοῦ ὁποῖου καταφέρονται ἰσχυρὰ κτυπήματα Ἀθῆν. Πειρ. — Λεξ. Δημητρ.: Σέρνει διαρκῶς ἀπάνω του μιὰ γροθιά σιδερένια Ἀθῆν. 3) Τὸ ἄνω ἀπεστρογγυλωμένον ἄκρον ἐκατέρας τῶν δύο βάσεων τοῦ μαγγανίου, εἰς τὰς ὁποίας στηρίζεται ὁ ἄξων, ὁ διερχόμενος διὰ τοῦ πηνίου, περὶ τὸ ὁποῖον τυλίσσεται τὸ νῆμα Θεσσ. Στερελλ. Συνών. π α λ λ η κ ἄ ρ ι. 4) Τὸ διὰ τῆς πυγμῆς, τῆς γροθιάς κτύπημα κοιν. καὶ Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Μπόβ. Ροχούδ. Χωρίο Βουν. Χωρίο Ροχούδ.) Καππ. (Μισθ. Φλογ.) Πόντ. (Ἰνέπ. Σινώπ.) Τσακων. (Βάτικ. Μέλαν. Σαπουνακ. Χαβουτσ.): Τοῦ 'δωκε δὴ γροθιές 'ς τὸ στομάχι Ἀθῆν. Θὰ σοῦ φέρω μιὰ γροθιά, ποὺ θὰ 'στράφουν τὰ μάτια σου Μέγαρ. Τοῦ ἄναψε δύο γροθιές 'ς τὰ μηλίγια Πελοπν. (Οἰτυλ.) Θὰ ζέ κουτουπώσου γροθιές καὶ θὰ ζέ κάμον τουλούμι 'ς τὸ ξύλο Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) Τοῦ 'παιξε μιὰ γροθὴ Κρήτ. Τὸν ἄρκεψε 'ς τὶς βροθιές Βιθυν. (Κίος). Μὲ τὴ βρώτη γροθὴ τὸν ἄφησε σέκο Πελοπν. (Ξεχώρ.) Τοῦν ἔδουκε μιὰ γροθιά κὶ τοῦ 'σπασι τοὺ κατθαοῦλ' (= τὴν κάτω σιαγόνα) Μακεδ. Θεμώνου κὶ 'ν κρούου καμποσις γροθιές 'ς τοῦ κιφάλ' Μακεδ. (Κοζ.) "Εδωκέν του μιὰν κογκιάν μὲ τὴν γροθιάν του τζαὶ ἔρριψεν τὸν κάτω (κογκιάν = ὄθησιν, σπρώξιμον) Κύπρ. (Πεδουλ.) Δῶτδε νι μὰ γροθία 'ς τὰν τσεφάλα σι (τοῦ ἔδωκε μιὰ γροθιά στὸ κεφάλι) Χαβουτσ. "Αν τσι κρούϊσκεν ἓνα γροχτά (ἄν ἐκτύπα μιὰν γροθιάν) Μισθ. Τίτικο γροθιάν δὲν ἔφαγα (τέτοια γροθιά) Σινώπ. Δίνω σε ἓνα γροθιά καὶ βγάλλω τὸ ψ'ή σ' (σοῦ δίνω μιὰ γροθιά καὶ βγάλω τὴν ψυχὴ σου) Φλογ. Μὰ γροθία 'μα ντῶσ', μάνι βγάλ' τα ψούχα σ' ἀπ' τὸν κόλε (μιὰ γροθιά ἅμα τοῦ δώσω, θὰ βγάλω τὴν ψυχὴν σου ἀπ' τὸν κόλο) Χαβουτσ. "Η καμήλα ἦταν φάδασμα γιὰ νὰ τὸ φάη τὸ παιδί, ἀλλὰ τὴ χτύπησε αὐτὸς μιὰ δροχιά 'ς τὸ σβέγκο (ἐκ παραμυθ.) Θράκ. (Μάλογα.) Τὸ στοίχημά μου ἐνι τοῦτο, εἶπεν ὁ Γιάσος, ἐάν, εἰς τὴν πρώτην δροχίαν ἐπάνω εἰς τοὺς νόμους, χάσης με εἰς τὴν γῆν, νὰ ἦσαν ἀφέντης μου, εἰδεμή, νὰ εἶμαι ἐγὼ ἀφέντης σου Κύπρ. Τοῦ στέκει ζ-ζαμγέονδα γροθιέ (τοῦ τραυάει γροθιές) Χωρίο Ροχούδ. Μὲ τὸ χέρι κλειμένο σοῦ ταυρῶ μιὰ γροθ-τία Μπόβ. Τοῦ σηκών-νει μιὰ γροθ-τία καὶ τὸν ἔρις-σε ἀπάνω-τε ἂν d' ἄλλογο (τοῦ σήκωσε μιὰ γροθιά καὶ τὸν ἔρριξε ἀπὸ πάνω ἀπὸ τὸ ἄλλογο) Βουν. || Φρ. Θὰ σέ γεμίσω γροθιές (ἐπὶ ἀπειλῆς) Σῦρ. "Επαιξαν τὶς γροθιές (συνεπλάκησαν) Ἀθῆν. Πελοπν. (Μεσσην.) Τοῦν δῶκα γροθιά π' τοῦν πῆγι καπνός (τὸν ἐκτύπησαν πολλάκις διὰ τῶν γρόνθων) Λέσβ. Τὸν ἔδιωξε μὲ τὶς γροθιές (τὸν ἀπέπεμψεν σκαιῶς) Λεξ. Βυζ. Συνών. φρ. Τὸν ἔδιωξε μὲ τὶς κλοτσιές. Πβ. τὸ ἀρχ. πύξ λάξ. || Παροιμ. Βαράει γροθιά 'ς τὸ μαχαίρι (ἐπὶ τῶν ματαίως καὶ ἐπικινδύνως ἀντιτασσομένων εἰς τὸν ἰσχυρότερόν των) κοιν.

Βάρει τοῦ μαχαιριοῦ γροθιά, νὰ ἰδῇς πωὸς θὰ πονέση (συνών. μὲ τὴν προηγουμ.) Πελοπν. (Ἀργ.) "Η παροιμ. εἰς παραλλαγ. κ. ἄ.

Βάρει γροθιές τοῦ μαχαιριοῦ, βάρει κλοτσιές τοῦ τοίχου (συνών. μὲ τὴν προηγουμ.) Κεφαλλ. || "Ἀσμ.

Χτυπᾷ τοῦ τοίχου τρεῖς γροθὺς τσαὶ πόρταν 'ἐν ἡρίσκει, γροθιάν τοῦ τοίχου ἔδωκεν, ἂν-βοῖξαν πέντε πόρτες Κύπρ.

Τσεῖνος ἐκαλοπαῖναν τὸν, τσεῖνος ἀρκοθωρεῖ τὸν τσαὶ μιὰν γροθιάν τοῦ ἔδωσε γιὰ νὰ τὸν δοτσημάση αὐτόθ.

"Αγκιναριές καὶ μαλαθριές, | ἄμ μ' ἀρηστηῆς, θὰ φᾶς γροθιές

Χίος (Χαλλ.) Συνών. γ ρ ο θ ἰ δ ι 1, γ ρ ὁ θ ο ς 2, μ π ο υ ν ἱ ἄ, μ π ο υ ν ε λ ἱ ἄ. 5) Τὸ περιεχόμενον τῆς συγκεκλεισμένης παλάμης, ἡ ποσότης τὴν ὁποία δύναται νὰ χωρέσῃ αὕτη πολλαχ. καὶ Καππ. (Φλογ.) Τσακων. (Πραστ.): Μία γροθὴ ἀλεύρι Πελοπν. (Μάν.) "Ηβγαλα μία γροθ-θιά φύκια Κίμωλ. Δῶσε μία γροθ-θιά γέννημα - στάρι τοῦ γοττοῦνε νὰ φᾶσι (τοῦ γοττοῦνε = τῶν ὀρνίθων) Πελοπν. (Κίτ.) Μία γροθιά φύλλα Πελοπν. (Γέρμ.) Τιρέμμα δὲν ἔχω, ἔχω τὸ κροθιά μ' (δράμια δὲν ἔχω, ἔχω τὴ γροθιά μου) Φλογ. Τὸ κροθιά μ' μισὴ ὀκά 'ναι αὐτόθ. Συνών. γ ρ ὁ θ ο ς 3, χ ε ρ ἱ ἄ, φ ο ὕ χ τ α. β) Ποσότης ὅσῃν χωροῦν ἀμφότεραι αἱ παλάμαι συνηνωμέναι Λέσβ. 6) Μονὰς μετρήσεως Πελοπν. (Ἀρν. Ζελίν.): Βάζουνε τὸ δικριάνι 'ς τὸ σωρὸ καὶ τὸ μετράνε χεριές χεριές, χοῦφτες, γροθιές Συνών. γ ρ ὁ θ ο ς 4. 7) Εἶδος παιδιᾶς Θεσσ. (Τσαγκαρ.)

"Η λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Γροθιά Πελοπν. (Τριφυλ.) καὶ ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γροθιάς Σῦρ.

γροθιάζω Θεσσ. Θράκ. (Τσανδ.) Καππ. (Ἀνακ. Φλογ.) Κεφαλλ. Μῆλ. Νάξ. (Δαμαρ.) Πελοπν. (Γαργαλ.) — Α. Λασκαράτ., Ποιήμ., 102 Κλ. Δίπλα - Μαλάμου εἰς Ν. Ἔστ. 16(1934) 784 — Λεξ. Δημητρ. γροθιάζω Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) γροθιάζονε ἐνι Τσακων. (Πραστ. κ. ἄ.) γροθιάζου Στερελλ. (Ἀχυρ.) χουρτάω Πόντ. (Ἰνέπ.)

Ἐκ τοῦ οὖς. γ ρ ο θ ἱ ἄ

1) Συγκλείων καὶ συσφίγγων τὴν παλάμην ποιῶ γρόνθον, πυγμὴν Θεσσ. Καππ. (Φλογ.) Κεφαλλ. — Α. Λασκαράτ., ἔνθ' ἂν.: Γρόθιασε τὸ χέρι σου Κεφαλλ. Ἐπροχωροῦσε μὲ γροθιασμένο τὸ χέρι του αὐτόθ. Γροθιάζω τὸ χέρι μου, γιὰ νὰ δείξω πὼς εἶμαι ἔτοιμος γιὰ καβγά αὐτόθ. Ἐγροθιάσα τὰ δύο μου χέρια καὶ τοῦ τὰ 'δειχνα ἀπὸ μακριὰ αὐτόθ. Ἐκεῖνα γροθιάζονε τὰ χέρια Θεσσ. Τὰ 'δεναν γροθιασμένα μ' ἓνα πανί ὡς τὸ πρῶν (ἐνν. τὰ χέρια εἰς σχῆμα γρόνθου) Φλογ. || Ποίημ.

Τοῦ ξυλιάζονε τὰ χέρια γροθιασμένα ὡσάν τοῦ ἀφωρεσμένου μέσ' 'ς τὰ στήθια

Α. Λασκαράτ., ἔνθ' ἂν. 2) Κτυπῶ διὰ τῶν γρόνθων Πελοπν. (Γαργαλ. Κίτ. Μάν.): Θὰ σέ τσακώσω καὶ θὰ σέ γροθιάσω Γαργαλ. Κάτσε φρόνιμα, γιατί θὰ σέ γροθιάσω Κίτ. Συνών. γ ρ ο θ ἱ ἴ ω 1, γ ρ ο θ ο κ ο π α ν ἱ ἴ ω, γ ρ ο θ ο κ ο π ὶ, μ π ο υ ν ἱ ἄ ζ ω. β) Ζυμώνω διὰ τῶν γρόνθων Θράκ. (Τσανδ.) Νάξ. (Δαμαρ.) Πόντ. (Ἰνέπ.) Στερελλ. (Ἀχυρ.): Νὰ ἀνερμείξω τ' ἀλεύρι, νὰ τὸ γροθιάσω Δαμαρ. Ρίχνουμι χλιαρὸ νιρὸ 'ς τοῦ προνζύμ', τ' ἀνακατεύουμι μ' ἀλεύρ' κὶ τοῦ γροθιάζουμι Ἀχυρ. γ) Μεταφ., δίδω κτυπήματα ὡς διὰ τῶν γρόνθων Κλ. Δίπλα-Μαλάμου, ἔνθ' ἂν.: Σάν

ἄκουε ἀπὸ μακρὰ ἔς τὴν στράτα τὴν περπατησιὰ του, ἔτσι ὅπως τὰ τακούγια του γροθιάζανε τὸ ξερὸ χῶμα, γκράπ! γκρούπ!, ἡ ψυχὴ της γέμιζε μεγαλεῖο **δ)** Μεταφ., ἐγκαταλείπω, μισῶ Καππ. ('Ανακ.): 'Αδαρά θεγὸς γρόθιασέ μας (τώρα ὁ θεὸς μᾶς ἐγκατέλειψε). **3)** Λαμβάνω τι ἐντὸς τοῦ γρόνθου, περιβάλλω διὰ τῆς παλάμης μου Μῆλ. Πελοπν. (Γαργαλ. Κίτ. Μάν.) Τσακων. (Πραστ.): 'Ετράννε φτοῦνο τὸ κλαρί, δὲ γροθιάζεται Γαργαλ. "Εναι χοδρό, δὲ δὸ γροθιάζου Κίτ. 'Απὸ τὰν 'κεινα σι, ἐγροζιάε τοῦρ ἐλίε ἴσ' ἐφίντζε (ἀπὸ τὴν πεῖνα του ἐγρόθιασε τίς ἐλίές, ἐπῆρε μιὰ χούφτα ἐλίές, κι ἔφυγε) Πραστ. Συνών. *χ ο υ φ τ ι ἄ ζ ω*

γροθιάρικος ἐπίθ. ἐνιαχ. Οὐδ. γροθιάρ'κο Εὐβ. (Ψαχν.)
'Εκ τοῦ οὐσ. *γ ρ ο θ ι ἄ* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. *-ι ἄ ρ ι -*
κ ο ς.

'Ο ἴσος πρὸς γρόνθον ἐνθ' ἄν.: Σκόρδα - ξ'λάγγουρα γροθιάρ'κα (μεγάλα) Εὐβ. (Ψαχν.) **β)** Μεταφ., ὁ μικροῦ μεγέθους ἐνθ' ἄν.: 'Αρτιά γροθιάρ'κα (μικρὰ τὸ μέγεθος, ὅχι καλῶς ἀνεπτυγμένα) αὐτόθ.

γρόθιασμα τό, Θράκ. (Τσακδ.)
'Εκ τοῦ ρ. *γ ρ ο θ ι ἄ ζ ω*
Τὸ διὰ τῶν γρόνθων ζύμωμα: Θέλ' κι ἄλλο γρόθιασμα τὸ φρωμί. Συνών. *γ ρ ὀ θ ι σ μ α*, *ζ ὕ μ ω μ α*.

γροθίδι τό, 'Ερεικ. Κύθν. Μαθράκ. 'Οθων. Πελοπν. (Γαργαλ. Κίτ. Παιδεμέν.) Σῦρ. γρουθιδ' Λέσβ. Μακεδ. (Θεσσαλον. κ.ά.) Σάμ.
'Εκ τοῦ οὐσ. *γ ρ ὀ θ ο ς* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. *-ί δ ι*.

1) 'Ισχυρὸν κτύπημα διὰ γρόνθου Κύθν. 'Οθων. Πελοπν. (Κίτ.) Σάμ. Σῦρ.: Θὰ σὲ δώκου καένα γροθίδι, κάτσε φρόνιμα Κίτ. Τοῦ λασκάρησ' ἕνα γροθίδι ἔς τὴν μουντούνα καὶ τὸν ἔρριξε καταῆς (τοῦ λασκάρησε = τοῦ ἔδωσε) 'Οθων. Τοῦ ἔδωκε ἕνα γροθίδι καὶ τοῦ ξεπίρισε τὴ μύτη του (= τὴν ἔκαμε ν' ἀνοίξη, νὰ ματώσῃ) αὐτόθ. Τὸν ἔπιακε καὶ τὸν ἄρχισε ἔς τὰ γροθίδια μέσα ἔς τὰ κουφὰ καὶ ἔς τὴν πλάτη αὐτόθ. Θὰ σ' δώσουν ἕνα γρουθιδ' π' θὰ πάη καπνὸς Σάμ. Συνών. *γ ρ ο θ ι ἄ*, *μ π ο υ ν ι ἄ*, *φ ο ὗ σ κ ο ς*. **2)** 'Αλλεπάλληλα γροθοκοπήματα 'Ερεικ. Μαθράκ. Λέσβ. Πελοπν. (Γαργαλ. Κίτ. Παιδεμέν.) Σάμ.: 'Ανισκουβῶνεν τὰ μανίτσα δουν τσι σ' ἀρχινοῦν ἔς τοῦ γρουθιδ' Λέσβ. Τόνη ἀρχίνησα ἔς τὸ γροθίδι, πὺν δὲν ἤξερε ποῦ νὰ 'θάξῃ (νὰ θάξῃ = νὰ κατευθυνθῇ) Γαργαλ. Τὸν ἄρχισα ἔς τὸ γροθίδι κ' ἐβγήκασ' οἱ φωνέ του Κίτ. Τὸν ἔπιακε καὶ τὸν ἀρχίνησε - ἐπλάκωσε - ἐτρέλλανε - ἐπέθανε ἔς τὸ κλοτσίδι καὶ ἔς τὸ γροθίδι 'Ερεικ. Τοῦ 'δωκε ἕνα γερό γροθίδι καὶ τὸν ἔμαθε γνώση Παιδεμέν. Τῶδουσα γρουθιδ', π' τῶκαμα τὴ ράχη τ' πατ'τήρ' Σάμ. Συνών. *γ ρ ο θ ο κ ο π ἄ ν ι σ μ α*, *γ ρ ο θ ο κ ὀ π η μ α*, *γ ρ ο θ ο μ π ο ὦ ν ι*, *μ π ο υ ν ι δ ι*.

γροθίζω 'Αθῆν. Αἴγιν. Θῆρ. 'Ιων. (Κρήν. Πέργαμ.) Κρήτ. ('Εννέα Χωρ. Κίς. Κυδων. Σέλιν. Σφακ.) Κύθν. Νάξ. (Μον.) Σῦρ. Ψαρ. — Α. Λασκαράτ., Ποιήμ., 70 — Λεξ. Βάιγ. Μπριγκ. Δημητρ. γροθίζου Θεσσ. (Ζαγόρ.) γρουθίζου Λέσβ. γροτ-θίζου Ρόδ. γροτίζ-ζω Κάλυμν. γροτθίντζω Λέρ. γροκτίζω Κύπρ. βροτ-τίτζω Σύμ. βροθθίζω Σύμ. δροθ-θίζω Ρόδ. βρουθέω Κύπρ. γροτ-θῶ Ρόδ.

'Εκ τοῦ Βυζαντ. ρ. *γ ρ ο ν θ ι ζ ω*. Πβ. Θεοφάν. 246, 13 (ἐκδ. Βοοτ., σ. 246): «ὕβρισεν αὐτὸν ἐσχάτως, ἐπιτρέψας τοῖς κουβικουλαρίοις γροθιζόμενον ἐξαγαγεῖν αὐτὸν ἐπὶ σιλεντίου». 'Η λ. καὶ εἰς Γερμ. καὶ Βλάχ.

1) Κτυπῶ τινα διὰ τῶν γρόνθων, γροθοκοπῶ Θῆρ. Κρήτ. (Κίς. Κυδων. Σέλιν. Σφακ.) Κύπρ. Λέσβ. Σύμ. Σῦρ. — Α. Λασκαράτ., ἐνθ' ἄν. — Λεξ. Βάιγ. Μπριγκ. Δημητρ.: Γρόθισέ μου τότε, νὰ σπάσῃς τὰ πλευρά του Κρήτ. Θὰ σὲ γροθίσω θέλει Σφακ. Θὰ σὲ γροθίσω Σῦρ. Γὰ ἔβα, ἀφέδῃ, μέσα, νὰ γροθίσῃς, νὰ κλοτσήσῃς (ἐκ παραμυθ.) Θῆρ. Καλὰ 'καμε γαὶ βρότ-τισέ do Σύμ. || Ποιήμ.

Κι ἀπὸ λόγῳ σὲ λόγῳ χερακώνονται καὶ πέφτουνε ἔς τὸ πάτωμα κουβάρι γροθίζονται, κλοτσεῶνται, ἀντιστελώνονται Α. Λασκαράτ., ἐνθ' ἄν. Συνών. *γ ρ ο θ ι ἄ ζ ω* **2**, *γ ρ ο θ ο κ ο π α ν ι ζ ω* *γ ρ ο θ ο κ ο π ὶ*, *μ π ο υ ν ι ἄ ζ ω*. **β)** 'Απωθῶ βιαίως, σπρώχνω Κύπρ. **2)** *Γ ρ ο θ ι ἄ ζ ω* **2β** Αἴγιν. Θεσσ. (Ζαγόρ.) 'Ιων. (Κρήν. Πέργαμ.) Κάλυμν. Κρήτ. ('Εννέα Χωρ. Κίς. κ.ά.) Κύθν. Κύπρ. Λέρ. Νάξ. (Μον.) Ρόδ. Σύμ. Ψαρ.: Τὴ ζύμη τὴ γροθίζει καλὰ Αἴγιν. Γροθίζω τὴ ζύμη Κύθν. Βρέχομε τὰ χέρια μας καὶ γροθίζομε τὸ ζυμωτὸ Ψαρ. Εἶναι σφιχτὴ ἡ ζύμη καὶ θέλει νὰ γροθίσῃς ἀκόμη Κρήν. Γροθίζω τὸ ἀλεύρι Μον. Γροτθίντζω τὴ ντζύμη Λέρ. Βροτ-τίτζω τὸ τζουμάρι Σύμ. Δροθ-θίζω τὰ φρωμὰ Ρόδ. 'Εν τὸ γρόκτισες καλὰ τὸ ζυμάρι Κύπρ. **3)** 'Εκδέρω ζῶν ἀποσπῶν τὸ δέρμα αὐτοῦ διὰ παρεμβολῆς καὶ ὠθήσεως τῶν γρόνθων μου μεταξὺ τοῦ δέρματος καὶ τῆς σαρκὸς τοῦ ζῶου. 'Αθῆν.: Δὲ γροθίζονται οἱ χοῖροι καὶ τὰ χοντρά πράματα (= ζῶα).

γρόθισμα τό, Κύθν. γρόκτισμαν Κύπρ. βροθίτισμαν Κύπρ.
'Εκ τοῦ ρ. *γ ρ ο θ ι ζ ω*.

1) Τὸ διὰ τῶν γρόνθων ζύμωμα ἐνθ' ἄν.: Γρόθισμα τσῆ ζύμης Κύθν. Τὸ ζυμάρι ἐσ σφιχτόν, θέλει κι - ἄλλο γρόκτισμαν Κύπρ. Συνών. *γ ρ ὀ θ ι σ μ α*. **2)** Βιαιὰ ἀπόθλιψις, σπρώξιμο Κύπρ.

γροθίτσα ἡ, σύνθηθ.
'Εκ τοῦ οὐσ. *γ ρ ο θ ι ἄ* ὡς ὑποκορ.

1) Μικρὰ γροθιά σύνθηθ.: Εἶδα τὴν παχουλὴ γροθίτσα του νὰ ὑφώνεται καὶ νὰ πέφτῃ σὰ σφυρὶ Ν. 'Εστ. 21(1937), 208. **2)** Μικρὰ ποσότης, ὀλιγωτέρα ἐκείνης τὴν ὁποίαν χωρεῖ ἡ γροθιά, ἡ συγκεκλεισμένη παλάμη Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) κ.ά.: Μία γροθίτσα λούπινα ἔφα καὶ μ' ἐπόνεσε ἡ κοιλιά μου.

γροθοκοπανίζω Κεφαλλ. Κύθηρ. Πελοπν. (Μάν.) Σῦρ. γροθοκοπανίζου Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) γροτ-θοκοπανίζω Ρόδ. χουρτοκουπανίω Πόντ. ('Ινέπ.) γροθοκοπανῶ Λεξ. Δημητρ.
'Εκ τοῦ οὐσ. *γ ρ ὀ θ ο ς* καὶ τοῦ ρ. *κ ο π α ν ι ζ ω*.
Κτυπῶ διὰ τῶν γρόνθων ἐνθ' ἄν.: Κάτσε φρόνιμα, γιατί θὰ ζὲ γροθοκοπανίσου Πελοπν. (Κίτ.) Μωρή, γιατί τὸ γροθοκοπανίζεις τὸ παιδί; αὐτόθ. || 'Ασμ.

'Εκλαίσι κ' ἐσκουζᾶσι | κ' ἐγροθοκοπανίζοδα (ἐκ μοιρολ.) αὐτόθ.

Κλαίον καὶ ρετενίζομαι | καὶ γροθοκοπανίζομαι (ρετενίζομαι = κλαίω μετὰ χειρονομιῶν ἐκ μοιρολ.) αὐτόθ. Συνών. *γ ρ ο θ ι ἄ ζ ω*, *γ ρ ο θ ι ζ ω*, *γ ρ ο θ ο κ ο π ὶ*.

γροθοκοπάνισμα τό, Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) κ.ά.
'Εκ τοῦ ρ. *γ ρ ο θ ο κ ο π α ν ι ζ ω*.

Κτύπημα διὰ τῶν γρόνθων, γροθοκόπημα: 'Αρχισε τὸ γροθοκοπάνισμα καὶ δὲν ἐδόρον νὰ δούσε χωρίσω. Συνών.

